

Аврамов Дмитро

Приватне акціонерне товариство «Вищий навчальний заклад

“Міжрегіональна Академія управління персоналом”»

МЕНТАЛЬНІСТЬ ТА ІДЕНТИЧНІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Ключові слова: українців, ментальність та ідентичність.

Keywords: BELL MT, Elephant, TNR, Arial Black.

Українське суспільство має різноманітну ментальність та ідентичність, що визначається його історією, культурою, етнічним складом і геополітичним становищем. Ментальність українців може бути охарактеризована як колективізм, гостинність, націоналізм і патріотизм. Українці мають велику повагу до родинних традицій і звичаїв, що відображається в їхньому підході до виховання дітей, а також у традиціях сімейного святкування. Також українці мають високий рівень емоційної вразливості й толерантності до інших культур.

Щодо ідентичності українського суспільства, вона базується на давніх історичних та культурних традиціях. Україна є країною з багатою історією, що включає в себе періоди Київської Русі, Гетьманщини, а також періоди радянської та пострадянської ери. Історична спадщина відіграє важливу роль у формуванні ідентичності українців із їх багатством культурних традицій, національних символів та мови. Зараз українці ведуть активну боротьбу за збереження своєї національної ідентичності, що можна побачити у зміні мовної політики, розвитку культури та підтримці національних символів. Українське суспільство активно сприяє розвитку демократичних процесів та інтеграції в європейський простір, що також впливає на формування ідентичності українського суспільства.

Одним із найважливіших аспектів ідентичності українців є мова. Українська мова є офіційною мовою країни та визнана одним із ключових символів національної ідентичності. Останнім часом було прийнято низку законів, спрямованих на підтримку української мови та її захист від інших мов. Це допомогло зберегти мовну ідентичність українців і підтримати національну свідомість.

До того ж українці мають розуміння важливості збереження своїх культурних традицій і символів. Українські символи, як-от тризуб, герб України, синьо-жовтий прапор, мають велике значення для української ідентичності та є важливими елементами української культури.

Інтеграція України в європейський простір та розвиток демократичних процесів також впливають на формування ідентичності українців. Україна стала членом багатьох міжнародних організацій та підписала ряд угод, що сприяють зміцненню демократії, прав людини та розвитку економіки країни. Це допомагає українцям відчувати себе частиною європейської спільноти та формувати свою ідентичність на основі європейських цінностей.

Отже, ментальність та ідентичність українського суспільства визначаються історичними, культурними та політичними факторами. Українці мають ментальний зв'язок зі своєю історією, культурою та мовою, що допомагають їм зберегти свою національну ідентичність. Водночас розвиток демократії та інтеграція в європейський простір допомагають українцям зміцнювати свою ідентичність на

основі спільних європейських цінностей. Українська ментальність і ідентичність продовжують еволюціонувати, відображаючи поточні реалії та потреби українського суспільства.

Джерела та література

1. Білецька О. Ідентичність українців: між історією та сьогоденням. 2017.
2. Гриценко М. Ментальність українців: міфи та реальність. 2010.
3. Грушевський М. *Хто то такі українці і чого вони хочуть*. Київ: Товариство «Знання» України, 1991. 240 с.
4. Смолій О., Зарічна Н. «Українська ідентичність: Філософсько-культурологічний аналіз. 2014.
5. Шаповал Ю. Українська ідея: Історія і сучасність. 2003.

Бривко Микола

Національний історико-меморіальний заповідник «Биківнянські могили»

ПОЛІТИКА ПАМ'ЯТІ ПРО МІСЦЯ ПОХОВАННЯ ЖЕРТВ РЕПРЕСІЙ: УКРАЇНА – (НЕ)РОСІЯ

Ключові слова: політика пам'яті, місце поховання, політичні репресії, Биківнянські могили.

Keywords: politics of memory, place of burial, political repression, Bykivnyan graves.

У час протистояння України агресії Росії відбувається послідовне наголошування на неприпустимості відновлення і повторення тоталітарних методів управління. І одним із засобів цього є розбудова політики пам'яті з процесами деколонізації та деколонізації, формуванням меморіальних і ритуальних практик, зокрема довкола травматичних і знакових подій ХХ століття. У цьому контексті серйозної ваги набувають місця поховання жертв політичних репресій, зокрема і поховання у Биківнянському лісі (нині – територія Національного історико-меморіального заповідника «Биківнянські могили»), що за роки незалежності перетворилося у символічне «lieux de mémoire», через яке концентрується і репрезентується колективна пам'ять.

І хоча історіографічний дискурс історії поховання у Биківнянському лісі та інших місцях поховань доволі насичений, спостерігається певна недостатність наукових розробок, які б аналізували державну політику пам'яті місць поховання у контексті протидії культивуванню радянських наративів.

Не можна не погодитися, що політика пам'яті стосовно місць поховання жертв політичних репресій тривалий час суттєво залежала від політичної ситуації. Але на початку 2000-х рр. відбулися кардинальні зміни в цьому: так, у 2001 р. у Биківнянському лісі прем'єр-міністр України Віктор Ющенко зазначив: «Сьогоднішній день вимагає від нас, щоб жоден шматочок української землі не поріс биківнянськими соснами, щоб ми ніколи не допустили такого» [9, с. 8]. І як наслідок, 22 травня 2001 р. приймається постанова Кабінету Міністрів України № 546 «Про створення Державного історико-меморіального заповідника “Биківнянські могили”» [6]. Слід зазначити, що паралельно українська влада вже пра-